

वा० रा०

॥ १२० ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ नावलोकयन् अग्रपृष्ठदेशं लोकोक्तवन्तः ॥ १४ ॥ १५ ॥ स्थलानि प्रदुद्रुवरित्यनुकर्षः ॥ १६ ॥ निपेतुः युद्धार्थमिति शेषः ॥ १७ ॥ १८ ॥ युद्धे भ्रानां वोयुष्माकं सर्वां महीं परिक्रम्यापि गत्वापि स्थानं प्रतिष्ठानपश्यामि ॥ सुधीवाज्ञां विनागतानां वध एव सर्वथेति भावः ॥ अतः सर्वे निवर्तन् ॥ १९ ॥ हेऽसंगतिपौरुषाः

सोपि सैन्यानि संक्रुद्धो वानराणां महौजसां ॥ ममंथ परमायत्तो वनान्यग्निरिवोत्थितः ॥ १२ ॥ लोहितार्द्रास्तु बहवः शेरते वानरर्षभाः ॥ निरस्ताः पतिता भूमौ ताम्रपुष्पा इव द्रुमाः ॥ १३ ॥ लंघयन्तः प्रधावन्तो वानरा नावलोकयन् ॥ केचित्समुद्रे पतिताः केचिद्गहनमास्थिताः ॥ १४ ॥ वध्यमानास्तु ते वीराराक्षसेन च लीलया ॥ सागरं येन ते तीर्णाः पथा ते नैव दुद्रुवुः ॥ १५ ॥ ते स्थलानि तदानीं विवर्णवदना भयात् ॥ क्रक्षावक्षान्समारुढाः केचित्पर्वतमाश्रिताः ॥ १६ ॥ निपेतुः केचिदपरे केचिन्नैवावतस्थिरे ॥ केचिद्भूमौ निपतिताः केचित्सुमामृता इव ॥ १७ ॥ तान्समीक्ष्यांगदो भग्नान्वानरानिदमब्रवीत् ॥ अवतिष्ठत युध्यामो निवर्तन् ध्वं प्लवंगमाः ॥ १८ ॥ भग्नानां वो न पश्यामि परिक्रम्य महौमि मां ॥ स्थानं सर्वे निवर्तन् ध्वं किं प्राणान्परिरक्षथ ॥ १९ ॥ निरायुधानां क्रमतामसंगतिपौरुषाः ॥ दारास्त्युपहसिष्यन्ति सवैघातः सुजीवतां ॥ २० ॥ कुलेषु जाताः सर्वे स्मिन्विस्तीर्णेषु महत्सु च ॥ कगच्छत भयत्रस्ताः प्राकृता हरयो यथा ॥ अनार्याः खलु यद्भीतास्त्यक्त्वा वीर्यं प्रधावन् ॥ २१ ॥ विकथनानि वो यानि भवद्भिर्जनसंसदि ॥ तानिवः कनुयातानि सोदग्राणि हतानि च ॥ २२ ॥

निरायुधानां पाषाणवक्षाद्यायुधरहितानां द्रवतां दारा उपहसिष्यन्ति सस्वदारापहासः जीवतां युष्माकं घातः मृत्योरप्यधिकदुःखदो भविष्यति ॥ २० ॥ यद्यस्माद्वीर्यं पराक्रमं त्यक्त्वा भीताः संतः प्रधावन्त ततोऽनार्याः स्वामिद्रोहिणः खलु ॥ २१ ॥ वोयुष्माकं जनसंसदि यानि विकथनानि सोदग्राणि स्वस्वोदग्रता प्रतिपादनसहितानि च स्वामिहितकराणि च कृतानि तानि सर्वाण्यद्यायुध्यतां कयातानि ॥ २२ ॥

यु० कां०

॥ १२० ॥